

‘Je voelt dat je bij een miMakker veilig bent’

“De meneer zit in zijn stoel. Hij zegt niets en tikt alleen met zijn linkervoet heel driftig op de vloer, minutenlang. Ik blijf in de deuropening staan, zodat hij de tijd krijgt me op te merken. Dan ga ik stilletjes naast hem op een stoel zitten.

Na een tijdje begin ik voorzichtig met mijn voet in zijn ritme mee te tikken. Langzaam ervaart hij mijn aanwezigheid. Hij concentreert zich op het geluid en de cadans van het tikken. Ik speel met het ritme en zet voorzichtig een ander ritme in. Plots kijkt hij opzij en zegt lachend: ‘Jij komt er wel!’ Ik kijk hem aan, hij knikt naar me. Ik knik terug en neem zijn compliment in ontvangst. Als ik zijn appartement verlaat zie ik dat hij tevreden is.”

Met het beschrijven van deze ontmoeting schetsen Angelique Konijn en Mariëlle Vermeer een duidelijk beeld van hun werk als miMakker in Laarhoven. “Mensen verwarren de miMakkers wel eens met de Cliniclowns. Die werken in tweetallen en brengen een hoop vertier bij kinderen die, ook al zijn ze ernstig ziek, toch makkelijk te benaderen zijn. MiMakkers dragen ook een rode neus, maar ze werken een-op-een met dementerenden die vaak in zichzelf verzinken zijn. Ze proberen op een intuïtieve manier aan te sluiten bij hun beleving en emotie. Bij deze mensen blijven bepaalde archetypen zoals Sinterklaas, de pastoor en de clown het langst in hun herinnering. Ze ervaren de clown als een ‘zielemaatje’, waar ze tot heel ver in hun ziekteproces op reageren. Een miMakker heeft

een open en onbevengende houding en verwacht niets van de mensen. Hierdoor voelen ze dat ze bij de miMakker veilig zijn.”

Eind november was er in het kader van Vergeet me Niet een drukbezochte informatieavond over het werk van de miMakkers in Het Laar. Angelique en Mariëlle: “Prachtig om te zien hoe open de mensen staan voor de miMakkers. Vooral de familieleden van bewoners met dementie hadden veel vragen. Ook zij zoeken naar een manier om hun vader of moeder emotioneel te kunnen bereiken. Want zoals je vroeger omging met je moeder of vader, kan niet meer. Mensen zoeken een nieuwe houvast.”

Marian Jacobs kan daarover meepraten. Haar moeder woont in Laarhoven en wordt regelmatig bezocht door een van de miMakkers. “Ik vind het geweldig wat ze doen. Wij als kinderen vinden het welzijn van onze moeder het belangrijkste. Ieder lichtpuntje dat er kan zijn, juichen we toe. Het is die pure aandacht van de miMakker, 100 % gericht op haar persoonlijk. Mijn moeder voelt dat feilloos aan. Ze is vaak gespannen, verdrietig. Haar geheugen laat haar in de steek, maar haar gevoel niet, dat blijft. We zien het aan haar mimiek als de miMakker is geweest. Ze heeft een lach op haar gezicht, de spanning is weg, ze straalt meer rust en tevredenheid uit.”

Heb je vragen over de miMakkers?

Angelique en Mariëlle staan open voor alle vragen. Je kunt ze bereiken in Laarhoven, via je contactpersoon of via de receptie van Het Laar.